

MISERICORDIA ET MISERA - APOŠTOLSKÝ LIST K ZÁVĚRU SVATÉHO ROKU MILOSRDENSTVÍ - 2. ČÁST (ZE 3)

8. Milosrdenství se zcela zvláštním způsobem slaví ve *svátosti smíření*. To je moment, kdy pocítujeme objetí Otce, který nám vrací milost být znovu Jeho dětmi. Jsme hříšníci a nosíme s sebou tíhu nesrovnalosti mezi tím, co bychom chtěli dělat, a tím, co konkrétně děláme (srov. *Řím 7,14-21*); milost nás však vždycky předchází a bere na sebe tvář milosrdenství, které je účinné ve smíření a odpuštění. Bůh dává pochopit svoji nezměrnou lásku právě vzhledem k naší hříšné existenci. **Milost je silnější a překonává každý možný odpor, protože láska všechno přemáhá** (srov. *1 Kor 13,7*). ... **Smutné je zůstat uzavřeni v sobě a neschopni odpustit! Převáží zahořklost, vztek a pomsta, jež činí**

život nešťastným a maří radost ze snahy o milosrdenství.

9... Přijal jsem mnohá svědectví radosti z nového setkání s Pánem ve svátosti zpovědi. **Neztrácejme příležitost žít víru také jako zkušenost smíření.** „Smířte se s Bohem!“ (*2 Kor 5,20*) je výzva, kterou pronáší apoštol i v naší době, aby ukázal každému věřícímu moc lásky, která vytváří „nové stvoření“ (*2 Kor 5,17*). ...

10. Kněze opět vybízím, aby se s velkou péčí připravovali ke **zpovědní službě, která je pravým kněžským posláním.** ... Jako Ježíš před cizoložnou ženou volil mlčení, aby ji zachránil před smrtí, tak také kněz ve zpovědnici ať má velkodušné srdce a uvědomuje si, že každý kajcíník jej odkazuje k jeho osobní situaci, totiž že je sám hříšníkem i služebníkem milosrdenství.

11. Chtěl bych, abychom všichni rozjímali nad slovy, která apoštol Pavel napsal na sklonku života Timotejovi. Vyznává, že byl prvním z hříšníků, „ale právě proto jsem došel milosrdenství“ (srov. *1 Tim 1,16*). Jeho slova mají **pronikavost, která podněcuje také nás k zamyšlení nad vlastním životem, abychom vnímali působení Božího milosrdenství na změnu, obrácení a proměnu našeho srdce:** „Děkuji tomu, který mi dal sílu, Kristu Ježíši, našemu Pánu, že mě uznal za věrného a vzal mě do služby, ačkoli jsem byl dříve rouhač, pronásledovatel a násilník. Dostalo se mi však milosrdenství“ (*1 Tim 1,12-13*). ... **Křesťan je nicméně povolán žít novost evangelia, „zákon Ducha, který dává život v Kristu Ježíši“** (*Řím 8,2*). I v těch nejkompikovanějších případech, kde existuje pokušení nechat převážit spravedlnost, která se odvozuje z norem, je zapotřebí věřit v sílu, která pramení z božské milosti. ...

Svátost smíření potřebuje znovu najít své ústřední postavení v křesťanském životě a proto je zapotřebí kněží, kteří dají svůj život do „služeb usmíření“ (*2 Kor 5,19*), takže **nikomu, kdo upřímně lituje, není bráněno přistoupit k lásce Otce, který čeká na jeho návrat, a všem je nabízena možnost zakusit osvobozující sílu odpuštění.** ...

12. Podle tohoto požadavku, aby mezi prosbou o smíření a Božím odpuštěním nebyla žádná překážka, uděluji od nynějška všem kněžím zplnomocnění rozhřešovat v síle kněžství ty, kdo spáchali hřích umělého potratu. To, co jsem udělal omezeně na období Svatého roku (srov. *List vyhlašující odpustky Svatého roku milosrdenství*, 1. září 2015), platí nyní bez časového omezení navzdory čemukoli, co by tomu odporovalo. **Chtěl bych zdůraznit vši svojí silou, že umělý potrat je těžký hřích, protože ukončuje život nevinného.** Se stejnou silou nicméně mohu a musím potvrdit, že neexistuje žádný hřích, který by Boží milosrdenství nemohlo dosáhnout a zničit, **pokud nalezneme litující srdce, které prosí o smíření s Otcem. Každý kněz ať se stane vůdcem, oporou a útěchou při doprovázení kajcíníků na této cestě zvláštního smíření.** ...

13. **Milosrdenství má rovněž tvář útěchy.** „Těšte, těšte můj lid“ (*Iz 40,1*) – to jsou vhodná slova, která prorok hlásá také dnes, aby slovo naděje dosáhlo ke strádajícím a trpícím. Nenechme si nikdy odcizit naději, která plyne z víry ve vzkříšeného Pána. Je pravda, že jsme nezřídka vystaveni tvrdé zkoušce. **Nikdy však není třeba ztrácet jistotu, že nás Pán má rád.** Jeho milosrdenství se vyjadřuje také blízkostí, sympatií a podporou, kterou mnozí bratři a sestry mohou nabídnout, když přijdou dny smutku a soužení. Osoušet slzy je konkrétní skutek, který prolamuje kruh samoty, do něhož se nezřídka uzavíráme.

Všichni potřebujeme útěchu, protože nikdo není imunní před utrpením, bolestí a neporozuměním. Kolik jen bolesti může vyvolat rozzlobené slovo, plod závidivosti, zášti a vzteku! Kolik utrpení vyvolává prožitek zrady, násilí a opuštěnosti; kolik trpkosti vyvstává při smrti drahých! A přece, když dolehnou tato dramata, **Bůh není nikdy daleko.** Osvěžující slovo, objetí, které ti dá

cítit, že jsi chápán, pohlazení, které dá vnímat lásku, modlitba, která umožní být silnější – to všechno jsou výrazy Boží blízkosti prostřednictvím útěchy, kterou podávají bratři.

Někdy může být také *mlčení* velkou pomocí, protože ne vždy existují slova, která by odpověděla na otázky toho, kdo trpí. Chybějící slovo však může nahradit soucit přítomného, bližního, který má rád, a podává ruku. **Také mlčení patří k řeči útěchy**, protože se stává konkrétním skutkem sdílení a účasti na utrpení bratra.

14. V této naší zvláštní chvíli, k níž mimo mnohé jiné krize patří také krize rodiny, je důležité, aby slova útěchy dospěla do našich rodin. **Dar manželství je velké poslání**, kterému s Kristovou milostí odpovídá velkodušná, věrná a trpělivá láska. **Krása rodiny zůstává nezměněna, navzdory tolika stínům a alternativním návrhům:** „Radost z lásky zakoušené v rodině je také radost církve“ (*Amoris laetitia*, 1). Stezka života, která přivádí muže a ženu k setkání, vzájemné lásce a ke slibu složenému před Bohem k věrnosti navždy, je často přerušena utrpením, zradou a osaměním. Radost z daru dětí není imunní před starostmi rodičů o jejich růst, formaci a budoucnost hodnou intenzivního života.

Milost svátosti manželství nejenom posiluje rodinu, aby byla privilegovaným místem zakoušeného milosrdenství, ale zavazuje křesťanskou obec i veškerou pastorační, aby dala vyniknout velké konstruktivní hodnotě rodiny. ...

15. Zvláštní význam má *moment smrti*. Církev prožívá tento dramatický přechod vždycky ve světle zmrtvýchvstání Ježíše Krista, který otevřel cestu jistotě života budoucího věku. Musíme čelit zejména soudobé kultuře, která **smrt často banalizuje až do té míry, že z ní dělá pouhou fikci anebo ji skrývá**. Se smrtí je třeba se vyrovnat a připravovat se na ni jako na bolestný, nevyhnutelný, ale **smysluplný přechod, jako na krajní skutek lásky k lidem, kteří nás opouštějí, i k Bohu, jemuž se jde vstříct**. Ve všech náboženstvích je moment smrti a stejně tak narození nábožensky doprovázen. My prožíváme zkušenost *pohřbu* jako modlitbu plnou naděje ve vztahu k duši zesnulého a jako útěchu poskytovanou těm, kdo trpí odloučením od milovaného člověka. ...

Účast kněze na tomto momentu **je důležitá**, protože umožňuje prožít blízkost křesťanské obce ve chvíli slabosti, osamění, nejistoty a zármutku.

dokončení příště - pro Poutník vybral Zdeněk Ježek 295

BIBLICKÉ POSTAVY – TABITA

Tentokrát se chceme věnovat jedné z osobností, která se objevuje na scéně ve *Skutcích apoštolů* – knize, z níž se čtou pevní čtení v této velikonoční době. Jsme v Jope, antickém městě na palestinském pobřeží Středozemního moře, které je v současnosti satelitním městem nebo překrásným antickým předměstím moderního Tel Avivu. Zde žila křesťanka jménem Tabita, jejíž jméno znamená v aramejštině „gazela“ a jež Lukáš přeložil ve *Skutcích apoštolů* řeckým slovem Dorkas. Gazela je slovo odvozené z arabského *ghazzal*; jedním ze symbolických zvířat v *Písni písni* (2,9.17; 5,4; 7,4; 8,14). Tabita-Dorkas

Tabita-Dorkas byla velkorysá a laskavá žena, solidární s těmi, kdo potřebovali pomoc. Když zemřela, byla uložena ve vrchním pokoji svého příbytku, přišel zástup uplakaných vdov a chudých žen. Také Petr byl hned zpraven o jejím skonu a přišel se podívat na tělo zesnulé; pak se „všechny vdovy postavily kolem něho a s pláčem mu ukazovaly sukně a pláště, které jim ušila Srnka, dokud ještě byla s nimi“ (9,39). V tom okamžiku se Petr rozhodoval, zda má poprosit o pomoc Krista, který vzkřísil nejen Lazara nebo syna vdovy z Naimu, ale i dvanáctiletou dcerku představeného synagogy v Kafarnau Jaira, aby byla i Tabita znovu darována komunitě v Joppe.

„Petr poslal všechny ven, poklekl a modlil se. Potom se obrátil k mrtvole a řekl 'Tabito, vstaň!' Ona otevřela oči, podívala se na Petra a posadila se. Podal jí ruku a pozdvihl ji. Zavolal pak dovnitř křesťany a vdovy a ukázal jim ji živou. Zpráva o tom se roznesla po celém Joppe a mnoho lidí přijalo víru v Pána“ (9,40-42). Je zřejmé, že Lukáš popsal skutek učedníka podle vzoru jeho Mistra – Krista, takže čtenář může tušit, kdo je pravým zdrojem uzdravení nebo znovu darovaného života ve všech případech zázraků, jež činili apoštolové.

V příběhu Tabity můžeme vzpomenout buď na případ vzkříšení Jairovy dcery, nebo syna vdovy z Naimu. U zázraků si připomeňme, že když sám Ježíš „přišel k domu, nedovolil, aby tam s ním někdo vešel“, zatímco venku „všichni nad ní plakali a naříkali“. Pak „ji vzal za ruku a zavolal: 'Dívko, vstaň!'“ (Lk 8,51-54). I mrtvému mladíkovi v Naimu Ježíš řekl: „Mládenče, pravím ti, vstaň!“ (7,14). Petr zopakoval Ježíšova slova i gesta, a tak se tento jeho skutek stal projevem zachraňující moci Vzkříšeného.

(Gianfranco Ravasi, Biblické postavy) -oJ-

Vzpomínáme

Náš život tady na zemi je v jistém smyslu návštěvou. Přicházíme na tuto krásnou zemi, setkáme se, poznáme řadu lidí, a pak zase odejdeme. Nic z toho, co dobrého a krásného jsme učinili, se neztratí, všechno zůstane.

V listopadu minulého roku jsme se rozloučili s paní Marií Vackovou, která bojovala řadu let s těžkou nemocí. Do posledních dnů svého života měla zájem o veškeré dění v obci. Ráda poslouchala rádio i televizi. Byla vděčná svým dětem, které o ni s láskou pečovaly.

V lednu a únoru letošního roku skončila životní cesta čtyř našich spoluobčanů, na které bych rád krátce zavzpomínal. Zpráva o úmrtí manželů Karla a Žofie Moravcových byla pro nás starší překvapením především proto, že odešli den po sobě ve věku 89 a 86 let. To se stává opravdu jen ojediněle. V manželství spolu prožili téměř 65 let života. Paní Žofie Moravcová se vždy starala více o domácnost, byla výbornou hostitelkou návštěv dětí, vnoučat, ale i řady jiných hostů, kteří k nim přicházeli. Její těžká, nevléčitelná nemoc je přivedla na závěr života do Domova důchodců sv. Zdislavy v Červené Vodě. Měl jsem možnost je tam několikrát navštívit. Karel se poctivě snažil až do posledních dnů jejich života naplnovat slib, že budou snášet spolu dobré i zlé, který si dali o své svatbě. Manželé Moravcovi ukončili svou pozemskou cestu 9. a 10. ledna 2017.

Nyní se pokusím zavzpomínat na Karla Moravce, který byl ve Verměřovicích známý jako člověk společenský. Zajímal se o dění v obci. V roce 1990 a 1994 byl zvolen do obecního zastupitelstva, kde odvedl kus poctivé práce. S velkým elánem uvedl do pořádku skládku odpadových surovin ve stráni. Od roku 1991 až do roku 2002 byl kronikářem obce. Pro tuto náročnou činnost měl dobrou zkušenost, když psal rodinnou kroniku, která má 8000 stran. Měl jsem možnost si přečíst jeho záznamy do obecní kroniky. Uvědomil jsem si, kolik času obecní kronice věnoval. Od 1. ledna 1994 se stal správcem hřbitova, kde se výrazně zasloužil o opravu polorozpadlé zadní cihlové zdi a jiné potřebné úpravy. Jeho zásluhou u nás v obci vznikl začátkem roku 1991 také Klub seniorů, který s velkým elánem vedl až do roku 2002. Rád psal rýmovaná blahopřání k různým oslavám, kde je také v přestrojení za klauna přednášel. Na zahradě vybudoval pro vnoučata různé atrakce, jako třeba lanovku, houpačku a dokonce i rozhlednu. Byl rád veselý, na narozeniny a svátky jsme si s ním v hospůdce „Na poště“ mnohokrát zazpívali. Věřím, že se mnou čtenáři našeho „Verměřovického zpravodaje“ budou souhlasit, když na závěr této vzpomínky uvedu, že Karel Moravec měl naši obec velice rád a podle svých sil a schopností se snažil o její zvelebení.

Lidský život měl smysl, jestliže na svět přinesl trochu lásky a dobra. Právě jeden takový – bohatě naplněný lidský život – se dovršil v neděli 5. února 2017, kdy po krátké těžké nemoci od své rodiny, sousedů a známých nečekaně odchází dobrá žena, paní Růžena Maříková, ve věku 71 let. Upřímně ji děkujeme za vše, co vykonala ve svém životě jako matka sedmi dětí pro svou rodinu i naši obec. S vděčností vzpomínáme na její práci ve škole a školce, na její ochotu pomáhat v kuchyni při lidových i květinových plesech, na její práci v místním zahradnictví. Kolik dortů upekla a krásně ozdobila již nikdo nespočítá. Na všechny lidové plesy, a to i na ten poslední 21. ledna 2017, věnovala opět jeden, který byl, jako všechny předtím, ozdobou tomboly. Rozloučili jsme se s ní v sobotu 11. února 2017 ve zcela zaplněném kostele sv. Jana Křtitele ve Verměřovicích, o který se příkladně a obětavě starala mnoho let. Opravdu hodně silný úvod rozloučení s maminkou sedmi dětí připravil syn Karel. Jménem všech sourozenců a rodiny děkoval za všechno, co pro ně maminka znamenala. S jeho svolením si dovoluji uvést alespoň několik myšlenek, které zazněly:

- Děkujeme především za to, že jsme se mohli narodit; kdopak má to štěstí, aby ho (třeba jako sedmého) rodiče chtěli?
- Děkujeme za to, že ses rozhodla být maminkou na plný úvazek.
- Děkujeme Ti za to, že jsi nás naučila pracovat a taky mít se rádi, vždycky jsi byla spravedlivá.
- Děkujeme Ti, že jsi nás naučila slavit neděle, každá Tvoje neděle byl svátek! Ty jsi prostě měla ráda lidi. poutě, posvícení, svátky, narozeniny, výlety s lidovci – o nedělích byl vždy u nás důvod sejít se s přáteli a příbuznými. Na žádný svátek nebo narozeniny jsi nezapomněla. A těch krásných dortů co jsi napekla...
- Jak těžké muselo být pro Tebe před 15 lety ztratit vlastního syna, navíc toho, který Ti měl být nejbližší. Tady se ukázalo, že víra v Boha není jenom prázdná zděděná tradice.
- Děkujeme Ti za Tvoje neutuchající modlitby za nás, za naše povolání, za životní partnery.
- Děkujeme Ti za Tvoji lásku a starost o vnoučata. Naučila jsi nás, jaký je dítě vzácný dar a štěstí, proto jich máme tolik a dáváme Ti za pravdu.
- Děkujeme Ti, že jsi splnila svůj slib při našem křtu a vedla jsi nás všechny k Pánu Bohu.

Po takovém vyznání se u mnohých přítomných objevila slzička, za kterou se nikdo nemusel stydět. Skláníme se s pokorou a vděčností před její památkou a budeme na ni vzpomínat s úctou a láskou.

V sobotu 18. února 2017 byla do věčného domova povolána ve věku nedožitých 97 let paní Marie Šedajová. Mnozí z nás starších si ji dobře pamatují jako ženu, která podstatnou část svého života věnovala obětavě péči o staré a nemocné lidi. Vzpomínáme také na návštěvy u ní při oslavě jejích narozenin, kde i ve vysokém věku nás dokázala vyprávěním různých příběhů ze svého života pobavit a rozesmát.

Uvedu alespoň stručně několik zajímavostí z jejího vyprávění o práci ošetřovatelky, kterou začínala v roce 1951. Po absolvování kurzu se věnovala především pomoci starým lidem. Ošetřovala nemocné, aplikovala injekce, pomohla s úklidem, přinesla otop. Někdy si také se starými lidmi popovídala, když už nikoho neměli. Pomáhala také při několika porodech. Je třeba také uvést, že byla dobrovolnou pečovatelkou, která za svou práci nebyla placená. Byla také 26 let předsedkyní Červeného kříže. Za svou obětavou práci byla od Červeného kříže odměněna v Praze odznakem „Zasloužilá pečovatelka“. Měla možnost při této příležitosti mluvit s ministrem, čehož si považovala. Je obdivuhodné, jak se vedle svých povinností v rodině dokázala věnovat péči o staré a nemocné lidi v naší obci. Vedle vzpomínek veselých nám vyprávěla i o smutných a těžkých událostech svého života. Měla sedm dětí, z toho ale tři v raném věku zemřely. I když to bylo dávno, každý den na ně vzpomněla. Ošetřovala také čtyři roky těžce nemocného manžela, který jen ležel a sám se ani nenajedl. Paní Marie Šedajová měla skutečně mimořádný dar pomáhat lidem. Nejen svou ochotou, ale i nenapodobitelným humorem.

Tak jsme je všechny znali a určitě si zaslouží, abychom na ně s láskou a úctou vzpomínali...

Václav Čada

AHOJ DĚTI!

Školní rok je v cíli a prázdniny na scéně. Konečně jsou tu tolik očekávané dny volna. Ze školních lavic se rozprchnete do nejrůznějších koutů naší země a možná i do ciziny... Ať už budete kdekoli, pamatujte na jednu velmi důležitou věc. Připomínají ji naprosto výstižně slova známé rytmické písně:

*Nečekej na svůj den, na svůj velký čin, každá chvíle se ti nabízí.
Lásku Krista přinášej všem bratrům, sestrám svým, slunce ať svítí, kde jsi ty.*

*Nejsi sám, je tu Pán, on je blízko nás, na cestách nás věrně provází.
Ruku v ruce jdi s ním dál a odolávej tmám, slunce ať svítí, kde jsi ty.*

*Staň se solí, staň se kvasem chleba nového, po němž svět náš tolik hladoví.
Staň se svící, která světlem Božím zářit smí, slunce ať svítí, kde jsi ty.*

*Slunce ať svítí, kde jsi ty, slunce ať svítí, kde jsi ty, ať ozáří celou zemi,
všechno zlé ať v dobré změní, slunce ať svítí, kde jsi ty.*

Ať se vám tedy prázdniny vydaří a všude, kam přijdete, přinášíte (tajenka). Tajenku vyluštíte z doplňovačky.

Legenda.

1. darovaná věc
2. ten, kdo pracuje na zahradě
3. jít vojenským krokem
4. pohyb pomocí vesla
5. nezbytná výbava na stanování
6. prázdninové akce pro děti
7. ten, kdo dobře plave
8. chůze po stopách
9. zvonková hra (krátce)
10. pohyb po cestách
11. zajímat se o něco (mít ...)

(Otazníček)

Pro starší:

V červenci oslavíme svátek rodičů Panny Marie. Určitě mnozí z vás víte, na které datum tento svátek připadá. Jména Mariiných rodičů jsou však ukryta v osmi větách spolu s některými ostatními jmény rodičů „významných dětí“, o nichž můžeme číst v Písmu svatém. Hledejte osm jmen, správně je přiřaďte do páru a pojmenujte jejich potomka.

Přeji krásné prázdniny, odpočinek a plno zážitků.

1. Postavili stan na pěkné slunné louce.
2. Na záhonku hrách elegantně obepínal svými úponky natažené provázky.
3. Prudká letní bouře, vítr a liják obrátily zahradu vzhůru nohama.
4. Jáchymov leží nedaleko státních hranic.
5. Padesátým narozeninám, tedy padesátinám se také říká „abrahámoviny“.
6. Zahradník se raduje a jásá, rajčata začínají dozrávat.
7. Porada musela být ukončena o hodinu dříve, než bylo naplánováno.
8. Po živelné pohromě byla nutná rychlá evakuace obyvatel.

MINISTRANTSKÉ SETKÁNÍ V DOBRUŠCE - 27. 5. 2017

Řešení z minulého Poutníka:

10 rozdílů na 8 postavách: 1. plamen nad hlavou, 2. proužek na rukávu, 3. čára na plášti, 4. čárka v plameni; proužek na plášti, 5. okraj ruky, 6. tečky na bradě; čára v dlani, 7. plamen nad hlavou, 8. tenký proužek na šatech

(EJ)

VÝLET RODIN PŘED 1. SVATÝM PŘIJÍMÁNÍM

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ 28. 5. 2017

STANOVÁNÍ MINISTRANTŮ NA FARNÍ ZAHRADĚ 9. - 10. 6. 2017

STANOVÁNÍ SPOLČO A 2. STUPEŇ ZŠ 16. - 17. 6. 2017

CO O PRÁZDNINÁCH?

Je ti 14-18 let? Pak jsi ten pravý – zveme tě na mezinárodní akci „Hombre Mundo – Mít v srdci celý svět“.

Workshopy, sociální aktivity, výlety, pomoc potřebným, cvičení cizích jazyků, táborák, flashmob v Praze, hudba, tanec, zábava, být spolu (nejen z České republiky, ale i z dalších zemí) a mnohem víc...

Kdy a kde? 23.– 30. července v Diecézním centru života mládeže Vesmír a v Praze

Blíže informace a přihlášky: <http://vesmir.signaly.cz/akce.html> a na mailové adrese hombre.mundo2017@gmail.com

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Přípravný tým

Červenec 2017			
Ne 2. 7.	13. neděle v mezidobí	7:30	Pecháčkoví 330
		16:00 MH	Adamcovi 18
Ne 9. 7.	14. neděle v mezidobí	7:30	Svobodovi 377
		16:00 MH	Jansovi 7
Ne 16. 7.	15. neděle v mezidobí	7:30	Marešovi 172
		16:00 MH	Vyhnálkovi 351
Ne 23. 7.	16. neděle v mezidobí	7:30	Kubičkoví 173
		16:00 MH	Židkovi 65
Ne 30. 7.	17. neděle v mezidobí	7:30	Vávrovi 264
		10:30	Kunertovi 458

Milá farní rodino,

slyšeli jste už o akci zvané SUMMERJOB („SMJ“)? Letos již osmým rokem pořádáme tuto dobrovolnickou brigádu, kde se na jeden týden sjede 150 mladých lidí z celé republiky, aby pomohli v pohraničních obcích potřebným lidem s prací, kterou nezvládnou udělat sami. Skrze práci a kulturní večery se snažíme budovat vztahy s tamními obyvateli a předávat jim radost či naše ideály (jednoty, víry, hodnot).

Více na: www.summerjob.eu

-BM-

Srpen 2017			
Ne 6. 8.	Svátek proměnění Páně	7:30	Macháčkoví 411
		16:00 MH	Šebrlovi 415
Ne 13. 8.	19. neděle v mezidobí	7:30	Venclovi 288
		16:00 MH	Macháčkoví st. 180 HČ
Ne 20. 8.	20. neděle v mezidobí	7:30	Marešovi 271
		16:00 MH	Kužilkovi 202 HČ
Ne 27. 8.	21. neděle v mezidobí	7:30	Marešovi 409
		16:00 MH	Málkovi 77 HČ

Září 2017			
Ne 3. 9.	22. neděle v mezidobí	7:30	Svobodovi 252
		16:00 MH	Kyšperkovi 381
Ne 10. 9.	23. neděle v mezidobí	Pout' na Mariánské Hoře	
Ne 17. 9.	24. neděle v mezidobí	7:30	Hejlovi 232
		16:00 MH	Kotovi 267
Ne 24. 9.	25. neděle v mezidobí	7:30	p. Filáček 332
		10:30	Mše sv. zaměřená pro děti
		16:00 MH	Marešovi 264 HČ

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ

Ve středu 5. 7. 2017 ve Verměřovicích, ve čtvrtek 6. 7. v Dolní Čermné a v pátek 7. 7. v Petrovicích.

KŘESŤANSKY JSME SE ROZLOUČILI

v kostele v Petrovicích 16. 6. 2017 s panem Karlem Markem z Petrovic

POKŘTĚNI BYLI

v Dolní Čermné 20. 5. 2017 Alena Křivohlávková
 v Dolní Čermné 21. 5. 2017 Valentína Řeháková
 v Dolní Čermné 10. 6. 2017 Tobiáš Řehák
 v Petrovicích 10. 6. 2017 Vojtěch Suchomel
 v Dolní Čermné 24. 6. 2017 Marie Macháčková
 v Dolní Čermné 24. 6. 2017 Nela Svobodová

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 3. 7.	svátek sv. Tomáše, apoštola		
úterý 4. 7.	sv. Prokopa, opata	7:00	adorace v Petrovicích
		7:30	mše sv. v Petrovicích - na dobrý úmysl
středa 5. 7.	slavnost sv. Cyrila, mnicha a Metoděje, biskupa doporučený svátek	7:00	svátost smíření v Dolní Čermné
		7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky
čtvrtek 6. 7.	sv. Marie Gorettiové, panny a mučednice	17:30	adorace a svátost smíření ve Verměřovicích
		19:00	mše sv. ve Verměřovicích
pátek 7. 7.	první pátek v měsíci, zasv. úctě Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu	17:00	adorace a svátost smíření v Dolní Čermné
		19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za pana faráře P. Čeňka Ptáčka
sobota 8. 7.	13. týdne v mezidobí	11:00	mše sv. v Dolní Čermné - na poděkování za 60 roků života v manželství a za požehnání pro celou velkou rodinu
		19:00	mše sv. v Petrovicích - za Petra a Marii Stejskalovy a zetě Vlastimila - po mši svaté svátost smíření v Petrovicích

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

13. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
neděle 2. července 2017
27., 28. a 29. týden / 2017

BOHOSLUŽBY A AKCE:

NEDĚLE 9. července	14. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	7:30 9:00 16:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Josefa Nastoupila a rodiče mše sv. ve Verměřovicích - za Marii Moravcovou a celou rodinu mše sv. na Mariánské Hoře - za rodinu Fabiánkovu a Šilarovu
pondělí 10. 7.	14. týdne v mezidobí	<i>Od 10. 7. do 12. 7. 2017 mše svaté nebudou.</i>	
úterý 11. 7.	svátek sv. Benedikta, opata		
středa 12. 7.	14. týdne v mezidobí		
čtvrtek 13. 7.	14. týdne v mezidobí	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky
pátek 14. 7.	14. týdne v mezidobí	18:30 19:00	<i>adorace a svátost smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné - za živé a zemřelé z rodiny Klekarovy a Formánkovy
sobota 15. 7.	14. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Petrovicích - za Marii a Josefa Junkovy a duše v očistci
NEDĚLE 16. července	15. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	7:30 9:00 16:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Anežku Pecháčkovou, manžela a syna Vladimíra mše sv. ve Verměřovicích - za živé a zemřelé z rodiny Horákovy a Faltusovy mše sv. na Mariánské Hoře - za Josefa Langra, rodinu Langrovu a Němečkovu
pondělí 17. 7.	svátek sv. Benedikta, opata		
úterý 18. 7.	15. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Dolní Čermné
středa 19. 7.	15. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Dolní Čermné
čtvrtek 20. 7.	15. týdne v mezidobí	7:30	mše sv. v Dolní Čermné
pátek 21. 7.	15. týdne v mezidobí	18:30 19:00	<i>adorace a svátost smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné - za Vincence a Marii Cejnarovy a jejich rodinu
sobota 22. 7.	svátek Marie Magdaleny	19:00	mše sv. ve Verměřovicích - za Ludmilu Švecovou, manžela a celý rod
NEDĚLE 23. července	16. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	7:30 10:00 16:00	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky mše sv. v Hůře (za deštivého počasí v Petrovicích) - za stavitele kapličky Petra Duška, Ladislava Bednáře a Václava Vondru mše svatá na Mariánské Hoře - za Emila Šilara, manželku a sestru Ludmilu

PŘÍLEŽITOST KE SVATÉ ZPOVĚDI

Dolní Čermná	středa 5. 7.	7:00 - 7:25 h.	P. Josef Roušar
Verměřovice	čtvrtek 6. 7.	17:30 - 18:55 h.	
Dolní Čermná	pátek 7. 7.	17:00 - 18:55 h.	
	ostatní dny	30 minut před mší svatou	

PODĚKOVÁNÍ

Sbírka na kněžský seminář v neděli 7. 5. 2017 činila 9.096,- Kč a sbírka v neděli 28. 5. 2017 na opravu farního kostela v Dolní Čermné činila 9.598,- Kč. Děkuji všem dárcům. Pán Bůh zaplat'.

otec Josef

POUTNÍK, ČERVENEC - SRPEN 2017

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 20. srpna 2017, Poutník vyjde 3. září 2017

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, T. Macháček, P. Židek, V. Severinová, J. Adamec

Tiskne Tiskárna HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ +420731617978. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,-Kč.